

[Alfred Jørgensen.]

Udfra disse synspunkter vil jeg helst i nærværende lovforslag se en tendens til at fremme ædrueligheden. Jeg vil, såvidt jeg har mulighed derfor, med opmærksomhed følge dets videre gang og kan tilsige min velvilje ved den fortsatte behandling af lovforslaget.

Helga Pedersen: Jeg er i det store og hele enig i de betragtninger, ordføreren for mit parti, det ærede medlem hr. Vagn Bro, har fremført; men jeg vil gerne fremsætte nogle bemærkninger vedrørende et enkelt beværterområde, som af og til tildrager sig opmærksomhed, emend ikke på en særlig flatterende måde. Jeg havde egentlig håbet på, at man ved revisionen af beværterloven var nået frem til forslag om en effektiv måde til at få Nyhavn og lignende kvarterer rensat ud. Efter at Nyhavn for et par år siden var i offentlighedens søgelys, er det ganske vist kun sjældent, at man hører noget om den særlige form for forlystelseliv, der trives dér. Jeg tror ikke, det er, fordi livet dernede har forandret sig, ligesom jeg i og for sig heller ikke tror, at det i virkeligheden var synderlig værre, dengang aviserne pludselig en tid interesserede sig for det. Imidlertid blev den mindre stigning i grovere voldsforbrydelser, der kunne konstateres dengang, bragt til standsning, men godt er det stadig ikke. Jeg synes, man skammer sig over at have en række restaurationer af tarveligste slags klumpet sammen i byens centrum.

Når vi nu drøfter dette spørgsmål, må vi selvfølgelig gøre os klart, at lovgivningsmagten ikke kan bestemme det hele. Kommunen har også et ord med i sagen; jeg er imidlertid sikker på, at de kommunale myndigheder ville være lydhøre overfor et virkelig godt forslag til forbedring af forholdene i Nyhavn. Skal Nyhavn være turistattraktion, synes jeg, det må være på et andet grundlag end det nuværende.

I den foreliggende betænkning om beværterloven omtales Nyhavn nogle gange, men også en anden betænkning, der fornylig er blevet offentliggjort, har haft interesse for dette distrikt. For kort tid siden afgav prostitutionskommissionen sin betænkning, og det er interessant at se, at side 122—123 i denne betænkning er helliget

et særligt afsnit om bl. a. nyhavnspiger i 1954.

Der står f. eks. — hvis jeg må bringe et kort citat —:

„De fleste af nyhavnspigerne er stærkt præget af alkoholmisbrug og flere også af misbrug af euforiserende midler.“

Det er jo en oplysning, der i nogen grad gør indtryk på én. I bemærkningerne til nærværende lovforslag oplyses det på side 41, at det er en kendsgerning, at et stort antal forbrydelser planlægges på beværtninger af den art, der findes i Nyhavn. Og det siges videre, at opklaring, der beror på oplysning af beværtningspersonalet, vanskeliggøres ved, at personalet er så umådelig diskret, kort sagt dækker over, hvad der foregår, og det endog når talen er om tyveri og voldshandlinger begået i selve lokalet, og lokalerne er som bekendt ikke altfor store dernede. Senere siges det, at i 1952 var tre af de større dansebeværtninger i Nyhavn gerningssted for anmeldte forbrydelser henholdsvis 31, 27 og 16 gange, og i 1953 henholdsvis 19, 22 og 12 gange. Det er oplysninger, der taler deres eget sprog.

Man hører i diskussionen om disse spørgsmål jævnligt følgende betragtning anført: ja, vel er det ikke godt med Nyhavn, men København er jo en storby, og dér er den slags kvarterer en nødvendighed. Sømænd, der går i land, skal jo kunne gå ud og more sig et eller andet sted. Denne og lignende godtkøbsbetragtninger anføres; og på side 37 er der fremført en betragtning af tilsvarende art. Det er vist en politimand, der taler om, at det som regel er ganske bestemte restaurationer, der konstant er i søgelyset, idet de søges af et uroligt publikum og letlevende kvinder, der også skal have et sted at komme. Jeg synes, det er en mærkelig betragtning at anføre fra politimæssig side; jeg kan i hvert fald ikke godtage den. Hvis vi kunne blive enige om, at vi ikke længere vil være vidne til det beværtningsliv, der foregår i en række restaurationer i Nyhavn, hvor nogle personer søger deres erhverv ved andres drikkteri og laster, smukt suppleret af tatoveringsvirksomhederne, må det også være muligt for os at finde frem til en ordning, der kunne forbedre forholdene.

Den højtærede minister har i § 3 stillet forslag om, at flytning til andet lokale i